

# SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrt leta 2 gold. 60 kr. Za tuje dežele za celo leto 12 gold., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., 25 kr. a. v. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampilj za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. št. 220.

Opravištvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr. v koroški ulici hišn. št. 229

## Dopisi.

**Iz Šenpetra** (na Notranjskem), 18. aprila [Izv. dop.] Kolika je popularnost grofa Hohenwarta na Notranjskem, to se je sijajno pokazalo pri priliki, ko je prišel na svojo graščino v Ravne, tako imenovani „notranjski raj“. Takoj pri prido so ga na kolodvoru navdušeno nazdravili, a da bi se bil dalje časa mudil v svojem „Varzinu“, gotovo bi bila sosednjim občinam dana zaželena prilika, mu podati še več znakov najsrečnejše udanosti in neomejenega zaupanja. Tako pa se je posrečilo le nekterim deputacijam nazdraviti najodličnejšega nositelja federalistične ideje. Vsigdar izvrstni narodnjaki iz Zagorja, Knežaka, Šenpetra, Matenjevasi in iz Narina so šli namreč denes kot deputacija k grofu Hohenwartu. Bilo jih je 18 mož. V imenu deputacije ga je nagovoril g. Železnikar, ter mu izrazil udanost, zaupanje in hvaležnost sosednjih občin. Grof Hohenwart je izrekel svojo zahvalo in nado, da se mora skoro v Avstriji vladujoča sistema predrugačiti, da ne bo več samo en del nad družimi vladal, da se mora pričeti pomirjenje med narodi ter ravnopravnost biti ne samo na papirji, nego tudi v istini. Le to je rešitev Avstrije. Po kratkem pomenkovanju se je potem deputacija ločila, obžalovaje edino to, ka se grof Hohenwart tako kratek trenutek mudil na Notranjskem, da nij prilike tudi drugim občinam — ki so se za to že pripravljale — pokloniti se bivšemu ministru - poštenjaku. — Pivčani so tem malim činom pokazali svojo politično dozorelost, kakoršno bi želeli v vseh pokrajinah Avstrije.

**S Krasu** 20. aprila [Izv. dop.] Gospod Črne je zaradi zaupnice, katero smo mu poslali, na vse mogoče načine opravičevati izkušal svoje postopanje v deželnem in državnem zboru in med drugim je v svoji že znani brošuri nekatere gospode

iz Gorice dolžil, da so nas zapeljali. A nezaupnica ni umislek Goričanov, temveč nas Kraševcev samih. Gospod Črne! mi Kraševci slovesno protestiramo, da nas javno v svoji brošuri kot take slaboumnike razglašate, ki nimate lastnega mišljenja in razsodka!

Sicer pa res obžalujemo gospoda Črnetu, da je tako slabe pameti, da misli, da nas bode s svojo brošuro prepričal, da je njegovo delovanje bilo nam koristno, in posebno da si g. Črne domišlja, da nas bode preveril, da je zedinjenje Slovencev v eno politično celoto narodu škodljivo! Tedaj, ko smo Črnetu prvokrat volili, še ni bila potreba zedinjene Slovenije za obstanek našega naroda tako očitna, ko je sedaj. Ko se je v naši državi ustavno življenje začelo, tedaj so štajerski, koroški, tržaški in posebno tudi goriški Slovenci še upali, da jim bodo njih sodeželani druge narodnosti pustili in dali narodne pravice, ki Slovincem gredo. Ali kdor ima pamet, kdor je politične dogodke v različnih delih naše domovine od začetka ustavne dobe pa do danes opazoval in videl, kako so nemškutarji in lahoni s Slovenci povsod krivično ravnali, kjer so le mogli, kdor pošteno s svojim narodom misli — on mora spoznati, da je rešitev naše narodnosti samo tedaj mogoča, ako se osvobodimo vpljiva nemškutarjev in lahonov, t. j. ako se zedinimo v eno celoto tako, da nam večine v zastopu našega naroda nikdo več vzeti ne more. In taka celota je zedinjena Slovenija! — Ako bi bil gospod Črne pošten poslanec, spoznaval bi bil potrebe Slovencev, katere je v državnem zboru zastopal. Ali da on piše proti zedinjenju Slovencev, to nam kaže, da ni hotel spoznavati naših potreb, kar sicer njegova brošura uči. Vsak poslanec ima dolžnost delovati na korist svojih volilcev. Brali smo pazljivo in — nezadovoljno že poprej o Črnetovem delovanju. Ko smo pa videli, da je Črne na Dunaji z glasovanjem za posilno volilno postavlo vse z vso federalno stranko

in s slovenskim programom v nasprotje stopil, bila je naša dolžnost dati mu nezaupnico! In ko bi mu po glasovanju za posilno volilno postavlo ne bili odtegnili našega zaupanja, morali bi kot Slovenci Črnetu sedaj najodločniše svoje nezaupanje izreči, ker on je proti prvi in glavni točki narodnega programa — proti zedinjenju Slovencev!

**Iz Ptujja.** [Izv. dop.] Iz raznih krajev slovenske domovine nam se poroča o vnemarnosti naših razumnikov zastran uradovanja v domači besedi, vsaj nahajajo se posmetuhi, kateri tudi najprostejše reči, ki se čitaje oznanjuje, črgotajo v tujem jeziku; ne li neuljudnost, vsaj zavoščeno kitastvo, ako se postavimo oklicni listi od župništev drugovom razpošiljajo na oznanilo v nemščini, vsaj to že vsakdenja dostojnost in udvornost obsoja, kako namreč se more iskati od sožupnika, da bode ta prestavljaj in prepisaj takih spisov v naščino? Ako se ti zakotni mazači ne poprave, hočemo jih črna imena občinstvu prijaviti, naj se razpoznajo in razvide srabljivi in smradljivi kozli. — Nek vreden narodnjak v obsežji dekanovine velikonedeljske je bridko tožil, ko vse listine od ondešnjih župništev dohajajo v nemščini spisane, le od margoškega izven okolja rečene dekanovine slovenske, slava velečastnemu g. K... ugaja nam, ka duhovitejši duhovni pastirji prednjačijo zaspancem. Nekoliko razumen našinec stavlja si po vsej pravici prašanje, kako je to, v Ljutomeru in Ormoži vršila sta se tabora z nedopovedljivo navdušenostjo, vendar uradujoče duhovništvo one okolice šče ni se predramilo iz pogubnega mrtvila in čamila? Vse v naravi se bori za svoj bitek, pisana ptičica čivkeče, črvič v prahu se vije, ako mu sovražnik gnezdo zaseda ali trga, vsaj ista rastlina se piplje za svoj zarod, le mi bi toliko strastno objemali in košato gojili Iskarjevčevo izdajalno početje in obilno v dejanjih vršili. Juda previdši na hitrem bogomrzki poskus sramoval se je na toliko, ka je čute se nevreden dalje živeti v človeškem društvu segel po vrv; naši mrzljaki pa

## Listek.

### Nikolo Machiavelli.

Spisal dr. J. V. Ribič.  
(Konec.)

Machiavelli nij bil drugačen, kot njegovi rojaki in vrstniki sploh, samo da je — kakor vsi veliki duhovi — ideje in razmere svojega časa natančneje spoznal in obče vladajoča načela jasneje razložil nego kateri koli pisatelj one dobe.

Rodil se je iz imenitne a borne rodbine toskanske 3. maja 1469. leta, torej za Lovrencea Medicejskega. Lovrencev sin Piero, jako neenak očetu, bil je 1494 pregnan in tako se je ponovila republika. Leta 1498 je bil Machiavelli 29 let star imenovan za tajnika „deseterih mož za svobodo in mir“, najvišje gosposke v državi, katere predsednik je imel naslov „gonfaloniere“. Celih 14 let je v tej važni službi oskrboval vse notranje in zunanje dopisovanje državno, sestavljal pogodbe z drugimi državami itd. Vrh tega je prevzel 21 krat poslanstvo v tuje dežele, k rimskemu papežu i dr. v najvažnejših zadevah in sicer z najbolim vspehom. Uradna sporočila, katera je o teh poslih vladi predložil, pričajo, da je bil razumen in spreten državnik, a tudi pošten in značajan mož.

Velika je vrednost teh sporočil za zgodovino onih časov. Že pred Machiavellijem se je bil politični položaj italijanskih držav jako poslabil. Za te države in državnice je posebno karakteristično, da so se v njih borile stranke in sicer z mečem v roki in da je povsod ena ali druga stranka klicala sosede na pomoč. Francozi in Španjolci so si začeli svojiti italijansko zemljo in tako so velike francoske in španjske vojske divjale po celem polotoku in razdajale, kar je večstoletna kultura ustvarila. Boljši možje so globoko čutili in obžalovali nesrečo drage jim domovine ter so začeli premišljevati o sredstvih, s katerimi bi jo mogli osvoboditi.

Machiavelli je dobro spoznal uzroke propadanja in sredstva k pomoči. Napačne vojne naprave, t. j. vojske tujih najemnikov so zakrivile slabost italijanskih držav; tukaj se torej ima pomagati. Po vsestranskem premišljevanju vojnih razmer starih in novejših časov je izdelal načrt za ustanovljenje nove, domače vojske in njeno oboroženje. Vse okoliščine so mu bile ugodne. Krute posilnosti barbarskih tujecev so razdražile miroljubnega Italijana in mu vdahnile vsaj iskrico poguma, tudi borba novo ustanovljene vojske proti sovražniku prej nepremagljivemu sedaj ni bila več celo brezupna. Konjištvo takrat ni bilo več glavna moč na bo-

jišči. Borni a krepki pastirji švicarskih gor so že prej pokazali, da je mogoče najsilnejše napade težko oklepljenih vitezov z nepremagljivo falango dolgih sulic in težkih kijev, odvrniti. V bitvi pri Ravenni je bil dan drugi, Italijanom bližji izgled. Ta dan, ki je bil eden tistih strašnih dni, v katerih človeška nespamet in hudobnost zedini vso pogibelj lakote ali pomora, si je španjsko peštvo, zapuščeno od vseh zaveznikov, napravilo pot skozi gozd nemških sulic in se obranilo francoskega konjištva.

Machiavelli je torej svetoval, naj se domača vojska oboroži deloma s sulicami, deloma s kratkim mečem aragonskega peštva. In res so se florentinski pešci povsod prav dobro obnašali, vendar je bilo že prepozno. Zveza s Francozi, za katero se je potegoval gonfaloniere Soderini, je prinesla sad, katerega se je Machiavelli že davno bal. Komaj se je Ludevik XII. iz Italije pomaknil, je Francozom sovražni papež Julius II. leta 1512 rodbino Medicejsko v Florencijo nazaj spravil. Tako je bila republika zopet uničena, Soderini in Machiavelli sta šla v pregnanstvo. Pri neki zarotbi proti kardinalu Medici je bil Machiavelli, najbrže nedolžen, v ječo pahnen in je celo tvezo prestal. Odslej je živel v velikem siromaštvu, oddaljen od privajenih državnih poslov, na majhnem posestvu La



se zdijo kakor klade in cepei brez čuti in srca, tore tudi brez ljubezni in iskrenosti za rod in dom. — Ne dolgo, kar smo imeli priliko gledati pisma nekega ženina rodod iz Kranjskega, od župana dano bilo je slovensko a od župništva nemško, — na zdravje! Po takem neškolanu župan selski točnejše pojmi svojo zvišeno nalogo in dolžnost, ktera ga veže na narod, nego li obilno učilnic presedevisi duhovnik; le v tem brenku naprej, potle pa se nikakor ne čudite, ako narod duhovništvu hrbet obrača in ne nahaja dovolje razlogov, posebno visoko čislati ga. Komur ni v vsakem oziru in za splošno blagost, srečo in napredek našega ljudstva, nego le za sebičje, kukavni to voditelj in gojitelj narodu, skoro ni na drugo, nego li na stroške in plačilo. Taki pojmovi se vrivavljajo o vzajemnih razmerah med ljudstvom in za-nj premrzlim duhovništvom. — Pojedinci ne morejo biti čudodelci, vsak narodnjak je pravno moran in dolžen vršiti svojo dolžnost a vsi skupno, in le po takem se je nadejati povoljnemu uspehu. — Združenimi močmi.

**Iz Metlike.** 16. aprila. (Na korist stradajočim) napravila je 14. t. m. tudi metliška čitalnica besedo z igro in plesom. Čistega dohodka 26 gl. 13 n. izročilo je čitalnično ravnateljstvo g. Guštinu, prvosedniku odbora za stradajoče. Kdor pomisli, da je Metlika sama v stradajočem okraji in da je razen čitalnice pobirala milodare tudi naša županija, da so ravno tako tukajšnji c. k. uradniki med seboj zlagali, — mora priznati, da je radodarnost mnogo storila. Tudi gostov iz okolice slovenske in hrvatske t. j. iz Semiča, Suhorja, Ribnika, Žakanja in Broda, prišlo nam je bilo na radost prilično. Govoriti obširno o pojedinih točkah veseljenega programa, ne dopušča vam prostor; povedati mi je tedaj na kratko, da se je program na splošno zadovoljnost vršil. Posebno dvospev „čolnič“ segel je globoko v srce občinstvu, moral se je dvakrat ponavljati. Velika moč je lep glas! Gospodičini Šturmov in Colnarjeva smete veseli biti svojih iger na glasoviru, zlasti se je g. Colnarjeva s svojo „veliko kaprico“ prikupila — čudno pa res! — Kako se zna izvrstno „prepirati“ gospodičina Zoretčeva, vé in ne bo pozabil, kdor jo je ta večer videl in slišal. Ravno tako izvrstna bila je njena deklamacija pri predzadnji besedi dne 3. marca. Deklamacija g. Vrbanića „pravi domorodec“ dobila je zaslužen pohvalo. Gg. Šturma, oča in sin, sta glavna faktorja pri vsaki besedi. G. Lakner obeta mnogo. Kolo se je bilo tako priljubilo, da ta večer četvorka ni mogla niti na vrsto priti. Hvala lepa trudu gosp. Žigi Kentnerju, učitelju kola. Veselica je trpela malo ne do belega dne.

Za 20. maj pripravlja se naša čitalnica na izlet v bližnji Podzemelj.

Strada blizo Florencije. Tam je spisal razlaganja o prvi dekadi Livijevi, knjige o umnem vojskovanju, florentinsko zgodovino in razupito knjižico o vladanji. Zraven teh del imamo iz njegovega peresa tudi pesni in komedije, s katerimi pa se tukaj ne bodemo pečali, ker za poznanje pisatelja niso enake važnosti.

„Vladarja“ je Machiavelli posvetil mlademu Lovrencu, sinu Pierijevemu. Republikanci so ga torej imeli za odpadnika in so njegovo delo zavrgli, ne maraje za njegov vzvišen cilj. O moralni vrednosti tega dela smo že prej govorili; kaj da je bil njen namen, beremo v knjigi sami. Neko privatno pismo Machiavellija nam kaže, da se je hotel knjezu prikupiti, kar spričujejo tudi končne besede posvečenja. Taj je pisatelj dolga leta služil državi, privatno življenje — in sicer v uboštvu, mu ni moglo prijetno biti in tako je hrepenel po prejšnjem javnem delovanju.

Glavni namen knjige je, vladarja podučiti, kako da si more ohraniti pridobljen prestol. A Machiavelliju nij nič mar za interese Medicejske rodbine. To kaže najbolj knjiga sama, iz katere se podložniki lahko nauče, kako se iznebiti trinoga, to spričuje stroga objektivnost in skoro matematična hladnost pisateljeva. Oblast vladarjeva mu je le sredstvo, ne cilj; pravi cilj njegov kaže

**Iz Zagreba,** 19. aprila. [Izv. dop.] V celej vojniškej krajini do sedaj ni bilo nikjer ne judov ne aristokratov. Razen Žumberčanov, ki so skoro vsi plemenitaši, in morebiti dveh ali treh plemenitaških rodovin v ogulinskem regimentu je v celej vojniškej krajini sami čisti prevejani „demos“. Od kar je pa belovarska županija razvojničena, vidi se očito, da gre vladna nakana na to, da v njej svojega najzvestejšega zaveznika plemiča kakor ljuliko med pšenico zaseje. Za plemičem pride jud, kajti kdo drugi bi plemiču denar posojeval, in rakijo vero točil! Iz tega gledišča ima se tudi naimenovanje grofa Roberta Oršiča Slavetičkoga za velikega župana belovarske županije oceniti. Oršiči so na slabem glasu v hrvatskej zgodovini in v denašnjem javnem mnenju, zavolj tega naš narod nič dobrega ne pričakuje o Oršičevem županovanju v Belovaru. Plemstvo in judovstvo sta dva parasita na telesu našega naroda, ki nju vsake dan s svojo krvjo in s svojim znojem nasititi mora. Ali se bo nju kedaj rešil?

Pošast, ki se volilna agitacija imenuje, razdivjala je po celej deželi. Vsak poštenjak, ki dopise o agitaciji vladne stranke dan na dan v „Obzoru“ bere, mora nehote z zobmi zaškrtniti in roko spestiti! Od kogar se ve, da je narodnjak, ta se enostavno ne vpiše v imenik volilcev, reklamacije se pa isto tako enostavno odbijajo s pretvezo, da se uvažiti ne morejo, zakaj ne? to se pa še prašati ne sme. Nasprotno se pa število magjaronskih volilcev s tem pomnožava, da se vsakemu pritepenemu mavharju častno mestjanstvo podeli, samo če obljubi, da bo za vladinegakandidata glasoval. Pri nas je še vse huje kakor na Španjolskem, v Mehiki ali na Turškem, ktere države slujejo zavoljo svojega nereda po celem svetu. Če iz tega semena, ki ga naša vlada denes seje, ne bo burja v klasje bujno šinila, se bo zares čudež dogodil. — Kot dobro znamenje se ima to vzeti, da se mnogo tistih povjerenstvenih mož, ki jih je vlada v volilne komisije poklicala, iz kakšnih takšnih pretvezov za to poverenje zahvaljuje. — Faktum je, da na čelu magjaronske agitacije razban Rauch stoji. Zlasti on ima največ razlogov se narodnjaške saborske večine bati, kajti on dobro ve, da bi ga ta neusmiljeno na polaganje računov iz časov njegovega banuhovanja nategnola. Veliki vpljiv bode na izid naših volitev imel izid volitev na Českem. Zato so pa tudi za ta trenotek vse naše oči v Prago obrnene.

Lonyayeva odgovora na Iranyijevo in Miletičevo vprašanje zastran razpusta našega sabora, in zastran Lonjskegapolja sta ga pred celim našim političnim občinstvom zadnjega zaupanja in ugleda ličila, ki ga je še morebiti do sedaj sem

zadnje poglavje, v katerem z živimi besedami popisuje prežalostno trpljenje tužne domovine, kako zdihuje pod krutimi rokami barbarskih sovražnikov, kako boga moli, naj jej pošlje odrešenika — in zdaj se obrne pisatelj do Lovrenea medicejskega ter izjavlja svoje prepričanje, da samo on more biti odrešenik očetnjave, da se bodo vsi domoljubi oklenili njegove zastave, ako le hoče izpolniti željo vseh — osvoboditi Italijo tujih barbarov. Lorenzo je prevzel knjigo in se je poslužil Machiavellija pri nekaterih važnih poslih, a upanje pisateljevo se nij izpolnilo.

Machiavelli je umrl l. 1527. in vsled zane-marjenja njegovih svetov je bila skoro cela Italija razdeljena med tuje oblasti. Kultura ki je še ob času Machiavellijeve mladosti razsvetljevala s svojimi žarki celo Evropo, se nij vrnila več in spomin prošlih veličin časov je mimo neminljive krasote naravine skoro vse, kar tujec sedaj v Italiji najde. Pač pa so slabi vladarji in trinogi poznejih časov radi posnemali nasvete „Vladarja“, preziraje pravi namen knjige in vzvišene besede zadnjega poglavja.

Za nas pa je „Vladar“ zanimiv spominek minolih barbarskih časov in sijajno spričevalo za duh in značaj pisatelja.

V Mariboru aprila meseca 1872.

ter tje imel. Honeten človek ne odgovarja tako, kakor je odgovoril Lonyay.

**Iz Zagreba,** 21. apr. [Izvir. dop.] Naš prosti narod je v svojih političnih nazorih mnogo naprednej nego so njegovi vodje! To sem v svojih dopisih že večkrat napomenil in poudarjal, in to denes v očigled saborskih volitev zopet ponavljam in zopet naglašujem. Naš prosti kmet o uniji z Magjari niti besedice slišati neče. Magjaron je denes v njegovih ustih naj grja psovka. Moja navada je, da rad hodim iz mesta ven. Na ktero god stran sem zadnje dni zahajal, povsod sem med prostim naletel na veliko razdraženost proti Magjarom. Volitev za zagrebški okraj bode, kakor sem že poročil, v Sesvetih, prvej železniškej postaji na žakanjskej progji. Naši kmetski volilci bi se lahko za male krajearje tja peljali, pa oni ne zapajo ogerskej železnici, češ vlak ne bi v Sesvetih postal, ampak jih bog ve kam naprej odpeljal, da ne bi mogli glasovati. Šli bodo tedaj raje pešice na volišče. Iz tega se vidi, koliko nezaupanje je med prostim svetom nasproti magjaronom.

Volitev narodnjaškega kandidata za zagrebški okraj kanonika Šuškoviča proti magjaronskemu kandidatu sodcu Kranjčiču je zagotovljena. Sicer je pa Kranjčič kandidaturu tudi samo zavoljo tega prevzel, ker jo je tako rekoč prevzeti moral, zato po on tudi za sebe skor nič ne agituje.

Denes gre glas po mestu, da vlada name-rava narodno tiskarno, v kterej se „Obzor“ in „Sudslavka“ tiskata, jutri zapreti dati. Zakaj? to je vsem nerazumljivo.

**Iz Istre,** 17. aprila. [Izv. dop.] Kakor se na Slovenskem vsled grajevredne malomarnosti „narodnih očakov“ — nemštvo vedno bolj širi, tako se tudi tukaj v Istri in sicer vsled popolne politične in narodne nezavednosti istrijskih Slovanov tuji življi ojačujejo in vedno več zemljišča pod svojo oblast dobivajo. Na eni strani se lahonstvo širi in na drugi strani pa se pomorsko pruso-nemštvo za prevladanje nad dosedaj tukaj vladajočim lahonstvom, posebno tukaj v Pulju, ne-utrudno poganja. Strastno se borita ta dva sovražna življevja za svoj obstanek in za vzdržanje svojega živobitja, neumorno si ti dve nasprotni stranki prizadevate, ena drugo zadušiti, uničiti in se na površji obdržati ter vajete samostalnega poveljstva na-sè potegniti. Dosedaj je v Pulju lahonstvo gospodarilo in svoj plod po isterskem zemljišču razširjevalo, s slovanskim stanovanstvom nepogojno zapovedovalo ter celo pokrajno tako zanemarilo, da je groza; pa odkar se bojno pomorstvo tukaj vedno ojačuje in narašča ter sedaj že skoro celo mesto zalega, si nemška stranka prizadeva na krmilo priti in te italijanske samovladalce zatreti ter poitalijančene istrijske Slovane polagoma germanizirati in na tak način na obalih jadranskega morja za „pangermanizem“ terén pripravljati ter prej ali slej — Adrijo pozrešnemu pruskemu molohu žrtovati. In zato si tako neutrudno prizadeva, pri sedanjih že pred vratmi stoječi volitvi — občinskega zastopa nad lahonstvom zmagati, mu krmilo iz rok izviti in se na sedež mestne županije uvesti. — Gotovo je, akopram bi takrat pomorsko-nemški stranki zmaga nad lahonsko kliko izpodletela, da lahonsko gospodarstvo ne bode dolgo več trpelo in svojega življa po Istri širilo. temuč bode moralo v kratkem tvorišče tega „rimljanskega mesta“ pruski vladoželnosti prepustiti in — istrijske Slovane, kateri so do zdaj pod ošabnim lahonstvom zdihovali, čaka (?) prusko-nemško zatiranje, dokler jih žrelo pangermanizma ne pogoltno in mrak pozabljenja gomilo njihovega tužnega živobitja ne zagrne.

## Politični razgled.

Volitve na Českem šo se izvršile v kmetskih občinah in mestih popolnem po želji narodnjakov. V kmetskih občinah je narodni odbor postavil 50 kandidatov; voljeni so vsi, 38 iz med njih enoglasno. V mnogih volilnih okrajih ni manjkalo ni enega volilca na volišču



in vsi so svoje glasove dali deklarantu. V mestih so tudi povsod, kjer so Čehi kandidate postavili, ti izvoljeni. Trgovske zbornice so volile ustavno. Izid volitve v velikem posestvu nam do trenutka, v katerem to pišemo, ni znan. Žalibože pa je to, kar o razmerji glasov vemo, državopravni stranki ne ugodno, kar po brezizglednem samovoljstvu Kollerjevem ni drugače mogoče. Zadnji dan obroka za reklamacije je brez pravičnega uzroka 11 českih reklamacij zavrzel in ko je na zapisniku, ki se je sestavil po končanih reklamacijah, število opozicijonalcov večje bilo ko ustavakov, je Koller brez opravičenja mnogo državopravnih volilcev iz zapisnika izbrisal. Zarad tega so izbrisani (med njimi en knez Lobkovic, grof Kaunic, grof Schlick, ki so že dvakrat volili) telegrafično se pri ministertvu pritožili, a denašnje „ministerstvo juristov“ pozna samo svoj prid in zarad tega silo, ne pravico, in ni se nadejati, da bi ministerstvo ukazalo, naj Koller zapisnik volilcev pravično popravi, ker s takim ukazom bi si ministerstvo samo mrtvaški list podpisalo. Ako Čehi propadajo, vrgla jih je krivična sila, in prišel bo čas, ko se „vsaka krivica maščuje na zemlji“. Pri volitvah v Pragi je bila vsa posadka pripravljena udariti, ako bi nastal punt; vsa Praga, posebno ulice blizu volišč so bile patrol in straž polne, pa ni bilo najmanjšega nereda. Čeh in Slovan sploh pač išče svojo pravico pravično in postavno, ne s kruto siio! (Glej naš telegram.)

Volitveno gibanje se je pričelo tudi na Ogerskem, kjer imajo vnovič voliti državni zbor. Ogerske volitve se skoro nikjer brez tepežev in ubojev ne končajo in že poročajo listi o pretepanji med Deákoveci in levičnjaki.

Piše se, da so Avstrija, Rusija in Prusija sklenile, da ima zveza Moldavije z Valahijo (v državo Rumunijo) nehati, ako se rumunski knez odpove prestolu.

Med Srbijo in Turčijo so strune do skrajne meje napete. Srbija namreč terja, da zapusti turska posadka dve trdnjavi, iz katere bi bili Turki imeli že l. 1864 odriniti. Turčija se brani in že ste obe državi začeli vojsko zbirati.

Pruska je proti navadi velikih držav lani imela 9,223.221 tolarjev več dohodkov kakor je bilo v proračun postavljeno. Preostanek prihaja od uprave železnice in rudnikov.

## Razne stvari.

\* (Društvo slovenskih pisateljev) je imelo v nedeljo 21. t. m. osnovalni zbor v Ljubljani. Razen ljubljenskih pisateljev (gg.: dr. Razlag, dr. Vošnjak, prof. Pleteršnik, prof. Zupančič, Josip Noli, Josip Ogrinec, Valenta, Zabukovec, Podmilšak, Tomšič, in drugi) bilo je nazočih tudi več od drugod na shod prišlih in sicer gg. D. Trstenjak iz Ponikle, prof. Erjavec iz Gorice, Rapoc in Jurčič iz Maribora, prof. Vodušek iz Kranja, župnik Potočnik iz sv. Vida, posestnik Hren iz Begunj (kot podporni ud), in dr. — Č. g. Trstenjak, na katerega poziv v „Zori“ se je to društvo osnovalo, poroča, da se je oglasilo dozdej pri njem že 50 udov. Med temi smo čuli v našem slovstvu najznanerja imena starejših in mlajših pisateljev. G. Trstenjak v svojem ogovoru poudarja, da društvo, ki se denes snuje nema druge svrhe nego pripomoči k življšemu delovanju za narodno stvar. Slovenski narod je majhen na število, ali ipak smo v neugodnih razmerah, v katerih živimo že mnogo storili in moremo storiti še mnogo ako delamo vzajemno in marljivo. Prvo kar od društva želim, pravi govornik, je, da vlada v tem društvu ljuba edinost, poštenje, da se ne vgnezdijo strasti, katere drugod zdravemu delu in napredku pot zapirajo. V naših pisateljskih krogih naj se udomači ljubezen, in ker je naša pisateljska država republika, naš dom Minervin dom, bodimo prizanesljivi med seboj. Nij treba, da bi vsak kdor je ud našega društva moral bil napisati velika dela: vsak delavec, tudi oni, ki v manjem pomaga pri

delu za narod, vsak je potreben, nam je ljub. Pred 30 leti, ko sem v Ljubljano prišel, našel sem 2 Slovence, ki sta literarno delala: Preširen in Metelko; kako se je spremenilo, koliko napredka je do denes! In črez nekoliko let bomo zopet mogli še večji napredek zaznamovati, ako vzajemno delamo, drug drugega izpodbujamo, posvetujemo se, in se drug od drugega učimo. Mene starega ne bode sram učiti se od mlajšega, a mlajši naj se ne odteza poslušati prijateljske svete katere daje izkustvo starejših. — Ta ugovor ustanovitelja društva je bil od nazočih z živahnim prigrasom in odobrenjem sprejet. — Pravila društva so bila (kakor je njih načrt tiskan v „Slov. Narodu“ šte. 36. t. l.) z nekaterimi premembami in po kratkem posvetu sprejeta in jih ima izvoljeni odbor vladi na potrjenje predložiti. — Za predsednika društvu je bil per acclamationem voljen g. Davorin Trstenjak. Podpredsednik in drugi odborniki so bili voljeni po listkih. Za podpredsednika je izvoljen g. dr. Razlag; za tajnika g. prof. Pleteršnik, za denarničarja g. dr. Vošnjak. Za odbornike so voljeni: gg. dr. Zarnik in Josip Ogrinec iz Ljubljane, a izven Ljubljane gg.: J. Stritar, prof. Erjavec, in Jurčič.

\* (Društvo „Trdnjava“) in celovška čitalnica ste poslali zadnjo nedeljo shodu pisateljev sledeči telegram: „Osnovalnemu zboru pisateljskega društva srčen pozdrav. Želimo zdaten vspeh v duhu vzajemnosti.“

\* (Nezaupnici Črnetu pritrjujejo) v „Soči“ javno tudi mnogi zastopi takih občinn Goriškem, ki ne leže v Črnetovem volilnem okraji.

\* („Pravnika slovenskega“) šte. 5., 6., 7. in 8. za mare in april so te dni bile izdane in prinesejo naslednje sestavke: Oporoka (dalje). — Povračilo škode po divjadi storjene. — Ali je sin po prepuščenji zemljišča že samostalen z 20 leti? — Neveljavnost terjatve vsled nedoločene pogodbe. — Tudi v posojilo spremenjena daritev se more tožiti. — Kdaj se sme vstaviti civilno tožno ravnanje zavoljo ovadbe ponarejanja listin. — Zemljeknjižni obrazci. — Vpisuje zemljiščnih kosov v javne knjige. — Prestopke kazenske postave po nedoraslih po §. 273 imajo cesarske politične oblastnije kaznovati. — Priče ustne poslednje volje se smejo zaslišati tudi po prisojilu zapuščine na podlagi postavnega nasledstva. — Prestopka §. 314 kaz. zak. se zakrivijo stariši, kateri otroke iz šole peljejo, kadar šolski oglednik šolo nadzoruje. — Lastnik sme svojo zemljiščno parcelo rabiti tudi na nepriliko mejača, dokler ta ni zadobil pravice to prepovedati. — Globa v pravadah zavoljo motenja posesti. — Zaznamba prepirnosti glede na toženo neveljavnost vknjižene listine. — Zastaranje menjice na Ogerskem izdane in na Dunaji sprejete se ima soditi po avstrijskem menbenem pravu. — Poraba ženinega zneska v skupnem gospodarstvu ni pomnoženje priženila. — Zemljeknjižni obrazci nekoliko navadniših vlog, potem vseh odlokov in zaznamb usled ove zemljeknjižne postave bodo vstregle vsem sodnikom, knjigovodjem, notarjem in drugim sestavljalcem pravnih listin na Slovenskem in nihče se ne more več izgovarjati, da nima potrebnih pripomočkov. Ker je vendar znano, da ima le redko kdo poprejšnje tečaje slovenskega državnega zakonika, slovenske Manzove zbirke takih postav pa nimamo, torej je „Pravnik slovenski“ edini pripomoček za slovenske dejanske vaje v pravniških zadevah. Slovenski narod se že več let poteguje za vpeljavo svojega jezika v urade, nove postave precej ustrezajo tej želji, ako ne ostanejo samo na papirji, torej bi koristno bilo pozvedeti, na koliko napredujejo na Slovenskem notarji, odvetniki, sodniški in politični uradniki in njih naraščaj v znanju slovenskega jezika. Naj nam torej prinese „Pravnik“ imenik svojih letošnjih naročnikov vsaj zgorej omenjenih stanov; slovenski pravoslovci pa ga naj duševno podpirajo, da bode še več let mogoče ga za nizko ceneno 2 fr. na leto izdajati. Upamo, da tudi duhovniki, ki veliko občujejo z našim narodom

v raznih zadevah in župani pridno prebirajo ta list, ker tudi nepravniki v njem nahajajo marsiktero koristno in lehkoraumljivo reč.

\* (Slovensko gledišče.) Predstava Kukuljevičeve igre „Turki pri Sisku“ na korist regisseurja dramatičnega društva g. Josipa Nolja se je vseskozi povoljno vršila. Občinstvo je pokazalo, da zna zasluge g. Nolja za razvoj slov. dramatike ceniti, ker je bilo gledišče prek in prek polno.

\* (Mariborska čitalnica) je napravila 21. t. m. zadnjo veselico v tej sezoni in reči se morebiti sme, da je ta veselica največ užitka podala obiskovalcem med vsemi, kar jih je letos bilo. Zabava se je pričela z vrlim igranjem gospodične Liebetautove na glasoviru (ena transkripcija in Beethovenova sonata v cis-mol); na to je gosp. prof. Šuman govoril o neki maloruski narodni pesmi, potem je pela gospodična Fanika Moserova „Zvonikarjevo“, za njo gospodična Barteltova eno pesem in potem ste izvrstno prednašali zadnjič imenovani gospodičini en duet, kateri se je na zglasnim ploskanjem razodeto željo poslušaleev ponoviti moral. Veselico je končal ples, ki je trajal pozno v noč. Štejemo si v dolžnost izreči gospodičinam, ki so s svojimi produkcijami čitalnico počestile in nam tako prijeten večer napravile, izreči srčno zahvalo.

\* (Iz Trebovlja) se nam piše: Med delavci ene tukajšnje rudarnice začel je tifus ali legar hudo razsajati. Bolnikov je sedaj že čez sto; pomrlo jih je do denes (20. aprila) šest. Posebno zanimivo je pa, da so delavci družih rudarnic in tovaren, kakor tudi kmetje od te morilke popolnem prosti.

\* (Tepež med vojaki in civilisti) je nastal nedavno pri „grenadirbirtu“ blizu Celja. Vojaki (lovci) so z bajoneti segli čez civiliste in posestnika Hlačarja iz Tremerij hudo ranili. Nesrečnika so morali v bolnišnico spraviti.

\* († Dr. Ljudevit Gaj) je, kakor se nam iz Zagreba piše, 20. t. m. umrl nagle smrti. Dr. Ljudevit Gaj je starejšim slovenskim rodoljubom dobro poznan kot vodja narodnega gibanja na Hrvatskem zlasti v četrdesetnih letih, in kot stvoritelj in nositelj ideje „ilirizma“. Iz voditelja narodne stvari postal je iz zgolje sebičnosti ob času Bachovega absolutizma vladni prilizun, kar ga pa vendar ni bankrota ubranilo. Vsled tega postal je javen berač, to da brez vspeha. Denes je umrl pozabljen, od naroda zavržen in obsojen. — On je izgled onih, ki so sijajno začeli delati za narod — a ne do konca vztrajali na pravem potu. Vendar tega trezna zgodovina ne bode tajiti mogla, da je Gaj za Jugoslovanstvo in posebno za hrvatsko literaturo v prvem času mnogo mnogo storil.

\* (Umrli) je dr. Maks Friedländer, utemeljitelj ustavovernega dunajskega časopisa „Neue freie Presse“. Dr. Friedländer je bil rojen v pruski Šleziji, je leta 1857 prišel na Dunaj kot sodelavec stare „Presse“ in l. 1864 ustanovil organ, kateri si sme šteti v zaslugo, da je največ storil za ono nestrpljivost, katero denes avstrijski Nemci svojim sodržavljanom druge narodnosti kažejo. In ako pozrešni Prus Avstriji pogin pripravi, morala bode Habsburško-lotrinška rodovina se za te izgubo tudi zahvaliti publicistom, kateri kakor Friedländer kot tujei avstrijskih razmer ne razumejo, ki težé samo na nemško gospodstvo nad drugimi narodi v Avstriji. Delal je Friedländer tem vspešneje, ker je imel nenavadno velik talent in redko politično omiko.

\* (Brenclj na Žabjeku.) Gospodu Alešovecu, uredniku „Brencljna“, je došel te dni odlok, da ima nastopiti dvomesečni zápor, na katerega je bil v znani pravdi zarad Risterjevega psa obsojen.

\* (Dr. Zarnik) je bil včeraj v Ljubljani poročen z gospodično Ano Kosovo. Poročal ju je g. Davorin Trstenjak, poročni prič sta bila gg. prof. Erjavec in dr. Vošnjak.



# Izv. Telegram „Slov. Narodu.“

Iz Prage, 22. aprila opoldne.

Narodno-historična stranka češkega velikega posestva — ne voli. Vložila je protest. Nemški Chabrus voli sam. Vladno pritiskanje nepopisljivo. Razdraženost v narodu občna. Mesto je dozda tiho.

## Za stradajoče slovenske brate na Kranjskem

je dalje „Slovenskemu Narodu“ došlo:

	gld.	kr.
Prenesek iz št. 44 „Slov. Nar.“	718	59
Po g. Ferdo Rošu nam je iz Trbovelj došlo 8 gld.; darovali so:		
Gosp. Matija Stagoj, župnik v Trbovljah	1	50
„ Jože Kolarič, kaplan „	1	—
„ Davorin Skrbec, kaplan v Trbovljah	1	—
„ Miha Roš, posestnik „	1	50
„ Ferdo Roš „	1	—
Gospa Jera Roš	—	20
„ Rozalija Roš, Plavšakova v Trbovljah	—	30
„ Mica Roš, Sladekova v Trbovljah	—	20
Gospodična Lujza Roš	—	50
„ Ana Pintar „	—	50
Po g. Matjaži Kelemina, nam je iz Žolc-paha došlo 1 gld. 50 kr.; darovala sta:		
Gosp. Tostovrnik Klemen, kmet	1	—
„ Sturmov Kristelj „	—	50

Skupaj . 727 79

Administracija „Sl. Naroda“.

## Dunajska borza 22. aprila.

Enotni drž. dolg v bankoveih	63 gld. 95 kr.
1860 drž. posojilo	102 „
Akcije narodne banke	8 „ 29 „
London	111 „ 54 „
Enotni drž. dolg v srebru	70 „ 30 „
Kreditne akcije	327 „
Napol.	8 „ 89 „
Srebro	109 „ 25 „
C. k. cekini	5 „ 32 „

## Loterijske številke.

Dunaj, 20. aprila. 9, 15, 7, 71, 41.  
Gradec, 20. aprila. 77, 17, 24, 63, 56.

## Zobne in ustne bolezni!

naj bodo kakošne hočejo, se z

### anatherinova ustna voda

od dr. J. G. Poppa, e. k. dvornega zdravnika za zobe, najbolj gotovo ozdravijo; mnogo spričeval potrjuje ta izrek, med drugimi ono od gospoda prof. Oppolzerja, rector magnif. na e. k. visoki šoli na Dunaji. Enako tudi to vodo mnogo tujih in domačih zdravnikov skuša in gostokrat naroča

dr. J. G. Poppa

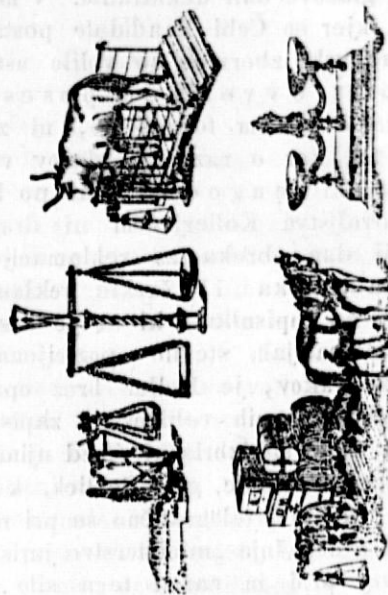
### anatherinova zobna pasta,

Zgoraj imenovana zobna pasta je eden najlepših pomočkov za čiščenje zob, ker nima nikakoršnih zdravju škodljivih snovi v sebi; mineralni prineski ne delajo kvara zobnemu emailu, organske prvine te paste očiščujejo zobe, hlade in bolj živo delajo šklenino in slezeno, primešano eterično olje hladi usta, zobje postajajo vedno bolj beli in čisti.

Posebno gre priporočati to pasto potovalcem po suhem in po vodi, ker se ne da razsuti in se tudi po vsakodnevni mokri rabi ne pokvari. Cena za dozo 1 gld. 22 kr. avstr. velj.

Zaloge v: (10—2)

v Mariboru v Bankalarjevi lekarnici, pri g. A. W. Königu, lek. Marija pomočnica, pri g. F. Kolletnigu in v Tauchmann-ovi bukvarnici; v Celji pri Crisperju in v Baumbachovi lekarnici; v nemškem Landsbergu pri A. L. Müllerju, lekarju; v Gleichenbergu pri F. pl. Feldbachu, lekarju; v Konjicah pri C. Fischerju, lekarju; Leibnitz, lek. vdova Kretzig; Ljutomeru lek. Fr. Pessiak; Murck lek. L. pl. Steinberg; v Ptujju lek. E. Reithammer; Radgoni lek. F. Schulz in J. Weitzinger; v Brežcah J. Schniderschitsch; Rogatec lek. Krisper; v Kislivodi v lekarnici; Stain z V. Timonchek, lek.; Slov. Bistrici J. Dienes, lek.; Slov. Gradcu J. Kaligarič; Podčetrtek Vasulik, lek. Varaždinu A. Halter, lek. A. Deperis v Ipavi.



Kovane uradno preiskavane	decimetre
vage četirogiate oblike:	
Nositeljna moč:	1 2 3 5 10 15 cent.
Cena, gld.:	18 21 25 35 45 55.
Nositeljna moč:	20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.:	70 80 90 100 110.
<b>Balancirne vage:</b>	
Nositeljna moč:	1 2 4 10 20 30 30 fnt.
Cena, gld.:	5 6 7.50 12 15 18.
Nositeljna moč:	40 50 60 70 80 fnt.
Cena, gld.:	20 22 25 27.50 30.
<b>Vage za število z železnim obročjem in uteži (gevihti):</b>	
Nositeljna moč:	15 20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.:	150 170 200 230 300 350.
<b>Mošne vage:</b>	
Nositeljna moč:	50 60 70 80 100 cent.
Cena, gld.:	350 400 450 500 500.
Nositeljna moč:	120 150 200 300 cent.
Cena, gld.:	600 650 750 900.

**Dalje vse sorte druge vage in uteži.**  
Naročilo proti pošiljanju denarja ali na pošto poduzetejete ustrezne precej: (11—91)

**L. Buganyi & Comp.,** fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

## P. t. občinstvu

imamo čast naznanjati, da je gospod

**Franjo Divjak,**

notarski uradnik pri dr. Radeju, v Mariboru prevzel zastopništvo zavarovalne banke „Slavije“ za Maribor in okolico.

Glavni zastopnik banke „Slavije“ v Ljubljani.

(72—4)

**J. L. Černy.**

## Menjavnica

### dunajske komisijonske banke

Kohlmarkt 4,

(56—12)

emitira

### potegovalne liste

na pozneje zaznamovane vrste srečec in se smejo te sestave že za to k najbolj korisnim šteti, ker je vsakemu lastniku takega potegovalnega lista mogoče vse glavne in stranske dobiteke samemu napraviti in razen tega obresten znesek

30 frankov v zlatu in 10 gld. v bankoveih

užiti.

**Vrsta A. (Na leto 16 vzdigatev.)**

Mesečne rate a gld. 10 — Po plačnanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 4 srečke:

1 5perc. 1860letno drž. srečko za gld. 100.

Glavni dobitek gld. 300.000 s predkupno premijo a. v. gld. 400.

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Insbruško (tirolsko) srečko. Glavni dobitek gld. 30.000.

**Vrsta B. (Na leto 13 vzdigatev.)**

Mesečne rate a gld. 6. — Po plačnanju zadnje rate dobi vsak deležnik sledeče 3 srečke:

1 3perc. ces. turško drž. srečko za 400 frankov.

Glavni dobitek 600.000, 300.000 frankov efektivno zlato.

1 vojvod. Brunšviško srečko za 20 tolarjev.

Glavni dobitek 80.000 tolarjev brez vsake odštete.

1 Sachsen-Meiningsko srečko. Glavni dobitek 45.000, 15.000 južnonemške velj.

Zunanja naročila se promptno in tudi za povzetek store. — Vzdigatveni listi se po vsaki vzdigatvi franko — gratis razpošiljajo.

## Friedmannovo

### naznanilo reči po krajcarji

dokazuje, da se vsaki konkurenciji ustavlja; čeravno so reči po nezasišano nizki ceni naznanjene, vendar po vrednosti bolj zadovoljujejo, kakor se pričakuje.

1 kr. 5 jeklenih peres.	5 kr. šipalec za smodke.	15 kr. 1 par velikih nogovic za gospode.
1 kr. 2 dobra peresnika.	5, 10, 20, 30, 40 kr. različne reči pripravne za darila gospem.	15 kr. 1 par velikih močnih nogovic za gospe.
1 kr. 1 zvezek za pisanje.	gospodom, dečkom in deklicam.	15 kr. 1 par cvrnatih rokovic za gospe.
1, 2, 3, 5 kr. različni parfimirani umetni ognji za izbo.	6 kr. 12 kodralcev iz dobrega usnja.	15 kr. 1 par cvrnatih rokovic za gospode.
2 kr. ena žlica za kavo iz metala, posrebrana.	8 kr. otroška ura z verižico.	15 kr. jermen za pled iz usnja.
2 kr. 1 kos fitega mjlja za toileto.	10 kr. 1 par cvrnatih rokovic za otroke.	15 kr. jedna priprava nož i vilice.
3 kr. 1 praktičen ključedžec.	10 kr. ena fina svilna petlja za gospode.	15 kr. ena steklenica finega parfuma.
3 kr. 1 krtača za mazanje.	10 kr. ena fina knjižica za notice s pratiko.	15 kr. steklenica prave kolonjske vode.
3 kr. 2 knjižici finega papirja za ljuvencaigare.	10 kr. 1 škatla z 12 lepimi barvami.	15 kr. fine škarje.
3 kr. en patentiran gumbnik za čevlje in rokavice.	10 kr. en smodkedžec iz prave morske pene.	20 kr. 1 par cvrnatih rokovic za gospode.
3 kr. 1 kos gumija za brisanje.	10 kr. ena fina garnitura, broša in uhani.	20 kr. steklenica tekočega lima, ki se lahko mrzel rabi.
3 kr. ena mašina za vdejanje.	10 kr. ena fina knjižica za notice s pratiko.	20 kr. velika harmonika na meh.
3 kr. ena fina knjižica za notice.	10 kr. ena steklenica prefina parfimiranega olja za lase.	20 kr. jermas za kruih iz drota.
3 kr. 1 kos finega pečatnega voska z vonjavo.	10 kr. ena verižica za škarje.	20 kr. krtača za glavo, dobre sorte.
3 kr. 1 skudelica iz pleha.	10 kr. en glavnik iz bivolovega rogu.	20 kr. mašina za lovenje bolh.
3 kr. 1 fino kresalo napolnjeno z žveplenkami.	10 kr. 1 par cvrnatih rokovic za škrinje.	20 kr. žepen termometer, dobro reguliran.
3 kr. 1 steklenica dunajske napredovalne tinte.	10 kr. 1 par cvrnatih rokovic za škrinje.	20 kr. praktičen raztegavec za rokavice.
4 kr. 1 eleganten okvir za fotografije.	10 kr. en merilnik, dunajska in francoska mera.	20 kr. fina žepna krtača z glavnikom in zrcalom.
4 kr. 1 predalnik za barve z 12 barvami s čopičem.	10 kr. 1 čeden pahljavec.	20 kr. 1 par vaz za svetlice iz porcelana.
4 kr. en prač prižigalnice.	10 kr. 1 par skudelic za kavo za pomizje.	20 kr. dober anglešk datokogled, ki kaže črti mile daleč.
4 kr. en poseben naprstek.	10 kr. ena praktična smodkarnica.	20 kr. dobra angleška britve.
5 kr. eno žepno zrcalo.	10 kr. 100 finih šivank, sortiranih.	20 kr. 1 par močnih, dolgih ženskih nogovic.
5 kr. ena usna harmonika.	10 kr. ena dobra denarnica.	20 kr. blazinica za življenje, ki se da priviti k mizi.
5 kr. ene ključice za sladkor.	10 kr. 1 par otroških nogovic.	20 kr. 1 par prekoramnie.
5 kr. 1 par podvezkov.	10 kr. pipa za tobak z cevjo.	20 kr. cela jedna priprava, nož, vilice in žlica.
5 kr. ena žlica iz metala, posrebrana.	10 kr. pipa za smodke iz morske pene.	20 kr. 100 finih zavitkov za pisma.
5 kr. eno žepno kresalo.	10 kr. en trosivec za sladkor.	25 kr. solnčna ura, dobro regulirana.
5 kr. en mativiec.	10 kr. eno obeljavno kresalo.	25 kr. album za fotografije.
5 kr. ena čedna verižica za uro.	10 kr. pas iz lakiranega usnja.	25 kr. nanosnik, optično steklo.
5 kr. ena manžeta za svetilnik iz stekla.	10 kr. en fin medaljon iz pozlačenega bronca.	30 kr. jermas za na trg.
5 kr. ena srebrna krogla, najboljše značilo za metal.	10 kr. en čeden žepič za uro iz žametna.	30 kr. patentiran brus za vsako rezalo.
5 kr. različne igrače.	10 kr. ena krtača za blato.	30 kr. najnovejša angleška ezala za otroke; pri rabi teh ezal doživke ni treba.
5 kr. različne družbene igre.	10 kr. ena fina garnitura gumb za manžete, predrajčnike in ovratnike.	35 kr. globus, kateri v obrazih kaže narode na zemlji.
5 kr. čedna knjiga z potobami s textom.	10 kr. ena krtača za blato.	35 kr. otroško gledalce s podobami.
5 kr. 1 fina broša.	10 kr. ena krtača za blato.	35 kr. velika, močna loiska torja z jermen.
5 kr. en čeden prstan.	10 kr. ena krtača za blato.	40 kr. 100 finih papirjev za pisma.
5 kr. en praktičen kazalec datuma.	10 kr. ena krtača za blato.	50 kr. en solčnik.
5 kr. ena skudelica za kavo.	10 kr. ena krtača za blato.	1 il. 20 kr. dober velik dežnik.
5 kr. ena fina manžeta za luč.	10 kr. ena krtača za blato.	1 il. 30 kr. ura za izbo, dobro regulirana, s poroštvo za dve leti.
5 kr. 1 kos glicerinskega ali rastlinskega mjlja.	10 kr. ena krtača za blato.	2 il. 30 kr. Cela garnitura za pisarske mize iz vitlega bronca, obstoječa iz: 1 pisala, 1 poteževalca pisem, 2 visokih svetilnikov, 1 ročnega svetilnika, 1 termometra, 1 kresala, 1 mošnice za uro, 1 peresnika, 1 peptilica.
5 kr. 1 kos fine voščene pomade.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. en obročni glavnik iz kavčuka.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. Najboljša rastlinska pasta za zobe.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. ena braunilica iz pleha.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. 1 par blacnih varovalcev.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. lepe plehaste trompete.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. ena piščalka za lov ali za signale.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. ena smodkarnica, nova in praktična.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. en karton s 3 kosi finega pečatnega voska.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. 12 svinčikov.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. en zamatek.	10 kr. ena krtača za blato.	
5 kr. narlepše fotografije.	10 kr. ena krtača za blato.	

Zastoj in franko dobi vsakdo en ilustriran katalog, v katerem je tisučvrstno blago zapisano.

**A. Friedmann, Wien, Praterstrasse Nr. 26.**